

Ob solnčnem zahodu.

S poljubom zadnjim se poslavljaj
solnce od zemlje,
kroginkrog zvonov glasovi
ljubko se glase.

V duše trudne pokoj lega
težek je korak ...
Ko zvonenje razgubi se,
zemljo krije mrak.

Dol z neba pa v nežnih krilih
angeli hité,
da poslužajo molitve,
ki iz src kipé.

A ko sen objame blažen
trudne nas ljudi,
sel nebeški z mračne zemlje
v raj nazaj hiti.

Tam pokloni prošnje Bogu
ves ljubeč in vdán —
aj, zalo pa blagoslova
dobrim daje dan.

Gnjevoš.

